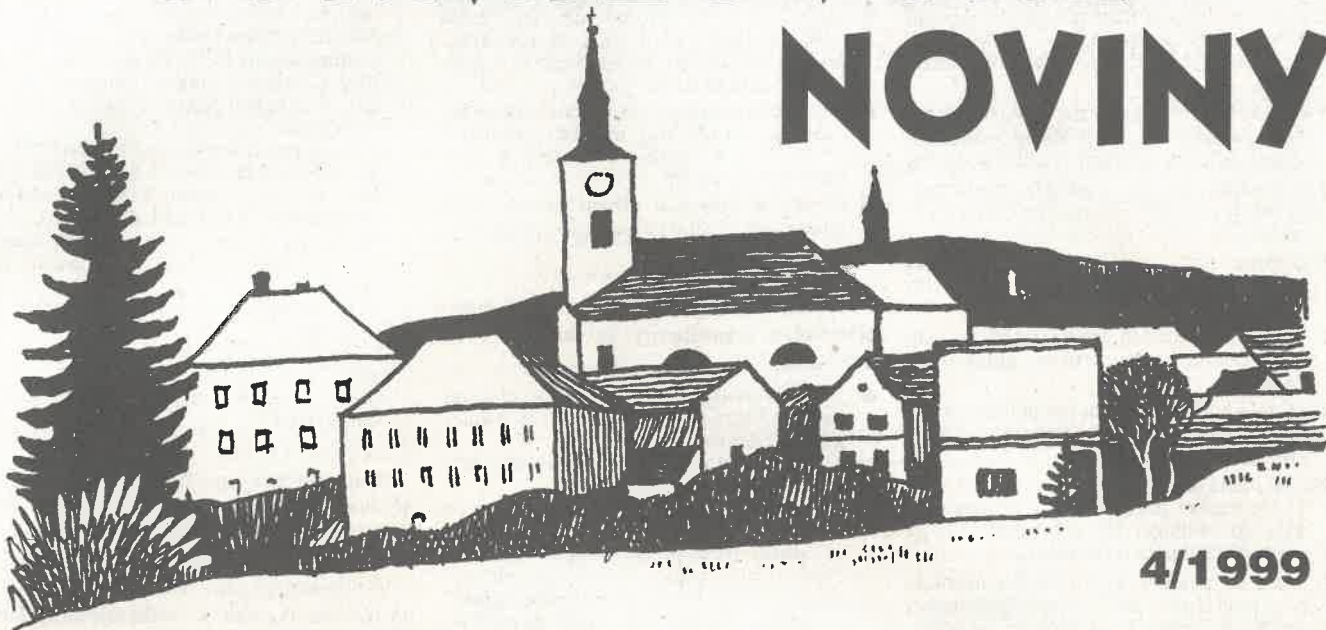

STRMILOVSKÉ NOVINY

4/1999

Milý čtenáři,

blíží se Vánoce, blíží se Silvestr, kdo ví, co všechno se ještě blíží - ale tohle na Tebe přeci neplatí! Už se toho tolik blížilo, přišlo to a zase odešlo, že sám dobře víš, jak pomíjivé je to všechno, co třeba i tak dychtivě očekáváme. A má to i své světlé stránky - s postupujícím časem mizí i to, o čem jsme si mysleli, že nás to tu bude zlobit navěky. "Všeho dočasu, Pán Bůh navěky!" říkali naši předkové.

Nechceme Tě, milý čtenáři, zahltit dalšími supernovinkami, které se na Tebe valí ze všech ostatních tiskovin. Doufáme, že v poklidné četbě nás - Strmilovských novin - najdeš poučení, uklidnění i zábavu v takové míře, která ti nejlépe poslouží ke klidu a míru, tak vzácnému v této době.

O co jiného přeci člověku jde, než najít pokoj. Najít klid a mír, vyrovnaný postoj k tomu všemu, co je okolo nás - ke světu, k lidem a věcem okolo sebe. A koneckonců i k sobě samému. Najít vyrovnaný postoj, tedy žádné přehnané štvání se někam, ani úplná otupělost, kdy už je člověku všechno jedno.

Není v tom ani sebejistota sektáře, který si nepustí k tělu znepokojující otázky, ani švejkovská poťouchlost, která všechno převrací naruby. Jde jen o střízlivý pohled, který rozpoznává věci takové, jaké jsou a a střízlivý rozum, který k nim dokáže přistupovat jako k takovým, jaké jsou.

V takovém pohledu věci zůstávají věcmi a lidé lidmi. Je to zdánlivě samozřejmá věc, ale mnohdy na ní ve víru dnů zapomeneme. To se nám potom vztah k věcem dostane do popředí a my vidíme nejprve věci a pak teprve lidi. Tak třeba nejprve vidíme dárky pod stromečkem a pak teprve rozzářené dětské oči. Kdybychom dokázali ten pohled otočit, zjistili bychom, že

ty oči nezáří proto, že na hromádku hraček přibýlo dalších pár kousků, ale protože vidí, jak se do tohoto světa (který - řekněme si to otevřeně - dětem zas tak nepřeje!) dostává něco skvělého, něco krásného, něco, co je tu pro ně.

Kdo toto pozná a zkusí vřdycky nejprve hledat ty zářící oči a pak teprve hledět na věci, zjistí, že dětské oči nezáří jen nad kupou hraček. Zjistí, že děti velice silně vnímají, jestli jsou přijímány a respektovány. Hlíďají si, jestli mají někdy také samy možnost volby, nebo jestli všechno musí jet jako na drátkách a jim nezbyvá, než se podřít. Velice pečlivě rozlišují, jak se k nim v různých situacích druzí chovají. Hlíďají si každou tu chvilku, kdy je

tu svět pro ně a ne ony pro svět.

A aby snad nebyla mýlka - ono to, co bylo řečeno výše, neplatí jen o dětech, ale i o dospělých. Jenže ti se už umí lépe přetvařovat a tak snáz zakryjí zklamání, hněv, ale i radost a spokojenost.

A tak Ti, milý čtenáři, přejeme, aby svátky míru a pokoje přinesly pokoj a mír i do Tvého domova a do Tvého srdce. Přejeme Ti vyrovnané vztahy ke všem těm i všemu tomu s kým a čím se setkáváš ve víru všedních dnů. Sečteno a podtrženo

požehnané Vánoce Ti přeji

Strmilovské noviny

Z OBSAHU

- Muzikantské historky pokračují ve zkrácené podobě
- Z jednání obecního zastupitelstva
- Otvírací doby obchodů o Vánocích
- Nové knihy v obecní knihovně
- O demokracii
- Vánoční bohoslužby ve Strmilově
- Chcete využívat sportovní halu či chodit do posilovny?
- Pozvánky, informace, zábava i poučení, inzerce to vše v tomto čísle Strmilovských novin

DEMOKRACIE

K zamyšlení

Uběhlo 10 let od sametové revoluce a "nastala" u nás demokracie. Řada lidí si toto cizí slovo vykládá po svém. Lidově řečeno - právo kecat do všeho, ale dodržovat demokratické zákony - to ať dělá ten druhý.

K tomu několik případů z poslední doby. Jistý psycholog z České Lípy velmi silnými slovy na stránce deníku Slovo zle brojil proti úmyslu vystavit dálnici z Prahy do Č. Budějovic a dále na rakouské hranice. Pokud vím, tak Česká Lípa je na severu Čech a první, co mne napadlo, bylo - co je mu do toho, co ho k tomu vede. Píše stejně nesmířitelně o dálnicích na severu Čech? Nechodíme ale tak daleko. Jedné naší spoluobčance, sousedce školy, se podařilo prakticky o 3 roky oddálit výstavbu nové sportovní haly. Neustálé protesty, stížnosti, odvolání na všechny strany, že má hala stát příliš blízko jejího pozemku, že ji bude rušit hluk, křik dětí atd. Přitom jmenovaná paní tráví ve Strmilově

pokračování na str. 2

Výběr z provozního řádu sportovní haly, tělocvičny a posilovny

- nezletilí cvičenci mají přístup do zařízení povolen jen v doprovodu výchovných pracovníků, cvičitelů nebo trenérů starších 18 let.
- cvičenci všech organizací se musí přezouvat a převlékat v šatnách. Vstup do zařízení se povoluje jen v čistém cvičebním úboru.
- odkládání šatstva v jiných prostorech, zvláště v místech určených pro cvičení, se zakazuje.
- cvičební obuv musí být čistá, bez černé gumy, výrobce doporučena do sportovních hal s palubovou podlahou.
- ve všech prostorách, včetně šaten, je zakázáno kouření i konzumace potravin či nápojů.
- při míčových hrách smí být používáno jen čistých míčů a sítí, pro kopanou pouze míče pro sálovou kopanou.
- tělocvičné nářadí se při přemísťování musí vždy přenášet, je zakázáno jakékoli posouvání po podlaze. Do sportovní haly je přemísťování nářadí zakázáno.
- jakékoliv poškození nářadí nebo inventáře jsou používající povinni nahlásit správci celého zařízení. Při poškození je používající povinen nahradit vzniklou škodu.
- objekt otevírá správce podle stanoveného rozvrhu hodin. Počátek cvičení se počítá vždy na celou hodinu, včetně příprav a předání příslušného zařízení. Správce zajišťuje uzavření příchodu ihned po nástupu cvičenců do šaten. Pro naléhavé případy odvolání některého ze cvičenců je možno použít zvonek u dveří do šaten.
- správa objektu neodpovídá za ztrátu odložených věcí. Cenné věci a peníze musí být uloženy u vedoucího, trenéra, nebo na vyhrazeném místě. Doporučujeme si s sebou žádné cenné věci nebrat!
- cvičenci smí používat jen ten objekt, který byl pronajat dle rozvrhu hodin, tj. sportovní halu, nebo tělocvičnu, nebo posilovnu.

- zařízení je určeno pro provozování sportu osobami, které mají zařízení pronajaté podle rozvrhu. Max. počet cvičenců v posilovně nesmí překročit 4 osoby.
- tělocvična se pronajímá u ředitele školy od 7,50 do 14,00 hod na čísle telefonu 39 24 30 nebo osobně a to alespoň s týdenním předstihem
- diváci sportovních utkání pobývají na balkónech. Přístup na hrací plochu jim není povolen

Pravidla pro pronájem sportovní haly, tělocvičny a posilovny ve školním roce 1999-2000

- 1. Sportovním oddílům tělovýchovné jednoty Jiskra ve Strmilově ve všech kategoriích zdarma za předpokladu:
 - a) oddíl sportovců bude splňovat všechny podmínky provozního řádu
 - b) činnost, kterou bude provozovat, úzce souvisí s příslušným sportem
 - c) časový úsek pro provádění sportovní činnosti bude zakotven v ročním plánu po dohodě TJ, ředitele školy a správce zařízení
 - d) doplňková činnost (např. posilovna, stolní tenis apod.) bude poskytnuta za finanční úhradu
 - e) vstup zdarma platí pro sportovce TJ Jiskra pouze v rámci cvičební jednotky, při jiných činnostech musí zaplatit jako každý nečlen TJ.
 - f) zřizovatel může individuálně poskytnout slevu na poplatcích v případě prezentace obce, nebo zájmové organizace na akci za účasti veřejnosti
 - g) pro školní tělesnou výchovu, zájmovou těl. výchovu v kroužcích a sport. útvech se Sportovní hala a tělocvična poskytuje pro žáky ZŠ a MŠ zdarma.
- 2. Ostatním sportovcům, cizím sportovním oddílům a jednotlivcům:

Sportovní hala:
mimo topnou sezónu (od 1.5. do 30.9.)

140,- Kč s teplou vodou - 1 hodina do 4 os.
200,- Kč s teplou vodou - 1 hodina nad 4 os.
v topné sezóně (od 1.10. do 30.4.)
200,- Kč s teplou vodou - 1 hodina do 4 os.
250,- Kč s teplou vodou - 1 hodina nad 4 os.
Tělocvična:
mimo topnou sezónu (od 1.5. do 30.9.)
60,- Kč s teplou vodou - 1 hodina do 4 osob
90,- Kč s teplou vodou - 1 hodina nad 4 os.
v topné sezóně (od 1.10. do 30.4.)
90,- Kč s teplou vodou - 1 hodina do 4 osob
120,- Kč s teplou vodou - 1 hodina nad 4 os.
Posilovna:
60 Kč za jednu hodinu (max. 4 osoby)
Půjčovní:
stůl na stol. tenis 20,- Kč na stanovenou dobu
míče 20,- Kč na stanovenou dobu
tenisové rakety s míčky 50,- Kč na stanovenou dobu

Platby se budou provádět v hotovosti proti úč. dokladu před použitím zařízení. Po dohodě se správcem možno platbu provést na delší úsek dopředu.

Při objednání některého zařízení nejméně na 1/2 roku dopředu se poskytuje sleva 10% z celkové částky.

Ukončení sportovní činnosti je nejpozději v 22.⁰⁰ hod.

Při nedodržení pravidel v kterémkoliv bodě neposkytne zřizovatel nebo ředitel školy ve Strmilově možnost dalšího sportování.

DEMOKRACIE

dokončení ze str. 1

průměrně 14 dnů v létě o prázdninách, kdy jak známo děti ve škole nejsou. Opět se ptám - proč? Co to stálo času a peněz řady organizací a úřadů při povinném vyřizování těchto zbytečných a neoprávněných stížností.

Aby bylo jasno, nikomu neupírám právo na vlastní názor, na podání žádosti, stížnosti proti tomu, co se mu nelíbí. Naše demokracie však zatím nenašla účinnou obranu proti tomu, když stěžovatel to dělá pouze ze zlé vůle či rozmaru ukázat těm druhým, co dovede. A když ta druhá strana je v právu a on niče nedosáhne, nic ho to nestojí. Tu druhou stranu to však stojí mnoho času, nervů i peněz.

Podstatně větší dopady má tato stěžovatelská činnost v hospodářské oblasti. Posunutí zahájení potřebné stavby nebo projektu znamená pro firmu obvykle obrovskou ztrátu, často jdoucí do milionů. A stěžovatele? Pár dopisních papírů, a pár známek a k tomu škodolibá radost, jak jim to natřel. Velmi lituji, že v těchto případech neplatí vše jako u soudu. Prohraješ-li, zaplatíš soudní výlohy i škodu. Tak daleko jsme však ještě nedospěli. Podobnými neodůvodněnými a zbytečnými protesty se často prosлавují různé ekologické iniciativy. Když jsme se ptal jedné takové aktivistky, členky známé iniciativy bydlící v Českých Budějovicích, proč ji zajímá a protestuje proti tomu, co se děje ve Strmilově, tak mi zcela nelogicky odpověděla, že někdo přece protestovat musí. Myslím, že zde by bylo zcela na místě, aby stěžovatelka náklady řízení zaplatila, pokud její protest bude zamítnut.

Demokracie nemůže být bezbřehá. Musí mít své meze - normy. Demokracie je i to, jestli v nějakém orgánu zvítězí těsná většina, např. 5:4. Ti čtyři, co byli proti, si musí svou prohru přiznat, respektovat většinu, podřídit se rozhodnutí. Ano, i to je demokracie.

Jaroslav Emmer

Recenze

Upozornit na zajímavé a přínosné literární dílo je dnes vhodné a užitečné, zvláště když se jedná o pestré životní historii člověka, kterého jsme my Strmiláci poznali osobně. Václav Vaško líčí ve své autobiografické knize "Ne vším jsem byl rád" v širokém záběru své osudy od slovenského národního povstání, přes činnost diplomata ČSR v Moskvě, vězení, převrat v roce 1989 až po další osudy na svobodě.

S Václavem jsem se setkal v roce 1954 v koncentračním táboře "Nikolaj" na Jáchymovsku. Už tenkrát se mladý Vaško pro mnohé stával zajímavým a vyhledávaným muklem, avšak pro nás zasvěcenější začínající osobností. Již tehdy se Václav projevoval tak, jak jej po letech charakterizoval Petr Příhoda: "Dobrodruh v dobrém slova smyslu, bez zášti a bez předsudků, taky trochu rusofil, přesvědčený západník a ovšem katolík "jako poleno", věrný Římu, ekumenický, požadující dobrou náladu kudy chodil.

Takto jsme ho poznali už dávno tam v chmurných koncentračních dobách, ale právě tak a určitě ještě více pro jeho celoživotní zkušenosti jej s velkým zájmem vypořechli účastníci přednášky v květnu 1996 zde ve Strmilově.

Myslím si, že Václav se svým těžkým osudem trávícím 40 let mluví důrazně právě k nám, v tomto čase mnohým nositelům "bibé nálady." Na adresu nás všech, kterých se to týká, se mi chce říci: Přestaňte fňukat a poohlédněte se po příkladech hodných následování. Ve Václavově knize "Ne vším jsem byl rád" je jich nepřeberně. Přečtěte si ji! Naleznete ji v naší obecní knihovně.

Antonín Polanecký

Knihovna pro zimní volné dny

Pro děti a mládež

- Petiška E. - Jak Krtek ke kalhotkám přišel
- Petiška E. - Krteček a autíčko
- Doskočilová H. - Krtek v zimě
- Lebecková H. - Které zvířátko se ke mně hodí?
- Langeová M. - Moje první kniha o akváriu
- Brůhová M. - Lásky na první pohled
- Tomanová B. - Tři tváře lásky
- Komendová J. - Když sněženka uvadá
- Komendová J. - Šťěstí na dosah
- Francková Z. - Něco končí, něco začíná
- Francková Z. - Začni znovu, Katko
- Jahodová J. - Krabička pro štěstí
- Lanczová L. - Sonáta pro dvě srdce
- Kincaid L. - Alenka v říši divů

Různé naučné a osobnosti

- Rutterová S. - Testy lásky
- D' Ambra G. - Emocionální kvocient-testy

Je nám ctí Vám představit ...

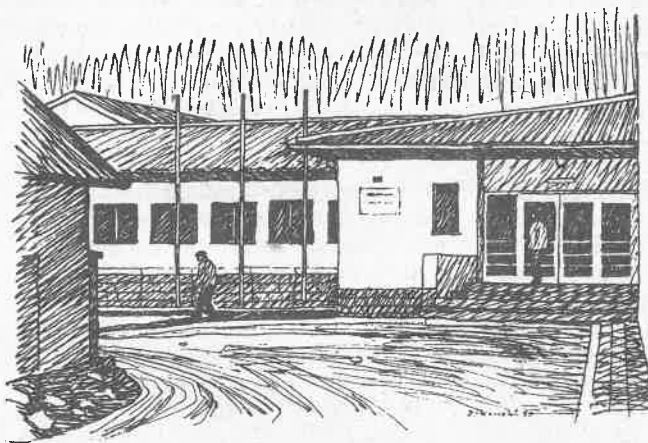
Dkfm. Peter Koreska & jeho firma

Asi Vám to jméno absolventa Vysoké školy mezinárodního obchodu ve Vídni (obor Podniková ekonomika) nic moc neřekne. Možná vám řekne trochu víc fakt, že pod jeho vedením dosáhla společnost loňském roce obrátu 40 milionů DM. Tato firma má své výrobní závody ve Španělsku, v Mexiku, ve Venezuele a co pro nás především - v České republice. A když si ještě jedno přečtete jméno pana KOREŠky, asi již budete vědět, o čem bude v následujících řádcích řeč.

Dědeček pana Koresky - Wilhelm Koreska - se narodil roku 1858 v Bzenci na Moravě. V roce 1883 koupil ve Vídni obchodní dům a ten provozoval až do roku 1887, kdy založil svoji firmu Kores. Od roku 1894 byla jeho firma prvním provozovatelem stroje na výrobu uhlového papíru (ano - starý dobrý "kopírák"!), který jí zajistil světový věhlas.

V roce 1932 byla založena i firma Kores Praha, ale ta byla v roce 1946 znárodněna. K obnovení firmy mohlo dojít až po pádu komunistického režimu.

V dubnu 1993 byla založena firma Kores Praha, která se v létě roku 1996 začala pomalu stěhovat do Strmilova.

Již na podzim zde začala provizorní výroba lepidel a tekutých opravných prostředků, regulérní výroba pak začala s 25 zaměstnanci od ledna 1997. Současným vedoucím strmilovského závodu je (od listopadu 1988) pan Mag. Michael Steiner, který je i výhradním jednatelem firmy.

Z celkem 860

pracovníků firmy Kores jich 66 pracuje v České republice, z toho j 36 pracovníků přímo ze Strmilova. Sortiment již zdaleka netvoří jen uhlový papír, ale hned 7 různých typů produktů - lepidla, korekční prostředky, samolepící bločky, lepicí pásy, počítačové příslušenství, produkty určené k tisku a kancelářské doplňky. Z toho ve Strmilově se vyrábí tekuté (Aqua, Fluid, Correction Pen) a suché (Roll on) korekční prostředky, tekutá lepidla (Glufix), razítkovací podušky a razítkovací barvy, blistrové řady výrobků. Připravuje se i nová řada výrobků - kancelářské čisticí prostředky na monitory, plasty a novou řadu lepidel Hobby fix, Home fix, Kid fix, vteřinové lepidlo v tubách aj.

Přejeme firmě Kores, aby prapor své více než stoleté tradice nesla stále stejně dobře dál, k prospěchu všech svých zaměstnanců i nás všech.

- Russell C. - IQ testy
- Testy z přírodních věd v kostce
- Všeobecná encyklopedie - 8 dílů
- Tibetská kniha mrtvých

Beletrie oblíbená ženami

- Steelová D. - Kaleidoskop
- Sheldon S. - Řekni mi svůj sen
- Collinsová J. - Posedlost v L.A.
- Collinsová J. - Procitnutí v L.A.
- Collins S. - Z očí do očí
- Courths-Mahlerová - Jen pro tebe
- Courths-Mahlerová - Sestry
- Courths-Mahlerová - Osamělé srdce
- Javořická V. - Fantazie na dovolené
- Javořická V. - Obrázky z vysočiny
- Harasimová M. - Miriam

- Krentzová J. - Důvěřuj mi
- Cartlandová B. - S boj srdcí
- Cartlandová B. - Kouzlo lásky
- Kleypasová L. - Cizí muž v mém náručí
- Andrewsová V. - Tlumené tóny 5.díl
- Rudolf S. - Budu na tebe čekat, lásko!

Beletrie pro muže

- Borovička V.P. - Báječní podvodníci
 - Dantz W. - V hlubinách mozku
 - Nejlepší psí příběhy 2. díl
 - Chase J.H. - Všechno má svoji cenovku
 - Chandler R. - Případ naruby
 - Frýbort P. - Poslední soud
 - Gardner E.S. - Dvě záhady
 - Cook R. - Infekce
 - Cílek R. - Holky platí tělem
- Miloslav Jebavý - knihovník

Ohlédnutí padesát roků zpět

Po druhé světové válce se mezi strmilovské hudebníky zařadil také Václav Číhal, který začal pracovat jako mistr v továrně u Rato-lístků. Brzy po svém příjezdu do Strmilova zastával v tělovýchovné organizaci Sokol funkci náčelníka a později se také věnoval hudbě. Hrál na housle a z jeho bytu býval slyšet zvuk harmonia. Jeho prvními spoluhráči v pletářském závodě byli harmonikář Láda Sosna a basista Jan Kubák. Někdy čas s ním také hrával mladý bubeník Jarda Dobrodinský a kytarista Bohouš Emmer. Později vytvořil a několik roků vedl smyčcovou kapelu, ve které hráli i starší hudebníci ze Strmiova a také z Nové Olešné. Byli to saxofonisté Jar. Emmer a Norbert Skuhra, trumpetisté Fr. Bína a Fr. Rosol, trombonista V. Sígla a bubeník Fr. Stárka. Potom se přestěhoval do domku po Aloisii Kašpárkové, seznámil se s novým sousedem varhaníkem Janem Krafkou a začal také zpívat ve smíšeném pěveckém sboru kostela, který jsem já dirigoval.

V době, když pan Číhal vytvářel svoji kapelu, jsem studoval v Jihlavě a neměl jsem příležitost s ním hrát. Tehdy byla velmi populární pražská hudební skupina, vedená Ladislavem Bezubkou, kterou jsem měl možnost si poslechnout také na jejím koncertu v Jihlavě. Zaujalo mě u ní především její dixie-landové obsazení, ve kterém hrály hlavní melodii většinou klarinet s trubkou a tenorové a basové vyhrávky pozoun. Hráči sice neimprovizovali, ale měli dobře provedené aranžma a hudba, kterou vytvářeli, byla velmi působivá. Jejich hraním jsem byl tak nadšený, že v době, když se chýlilo ke konci mé působení v Jihlavě, jsem inspirovan steskem po svém rodišti, složil blues, který by bylo možno hrát v kapele s podobným nástrojovým obsazením. Když jsem se s Jihlavou loučil, dal jsem mu název "Poslední hra". Bezprostředně potom jsem neměl možnost ho někde uplatnit, šel jsem na vojnu a melodie zůstala, podobně jako několik dalších, nevyužita. Vrátil jsem se k ní až asi o čtyřicet roků později, v době, když jsem dirigoval Strmilovský pěvecký sbor. Zdálo se mi, že poměrně dobře vystihuje můj vztah k rodišti a k této melodii jsem ještě dopsal slova. Tak vznikla písnička o Strmilově - "Hezké městečko", která byla před časem uveřejněná v tomto časopisu.

Na začátku padesátých let bylo ve Strmilově poměrně mnoho muzikantů, nebyl zde však nikdo, kdo by se ve větším rozsahu věnoval výuce hry na hudební nástroje. Bylo nebezpečí, že zde kapela nebude mít po letech své pokračovatele a proto jsem kapelníkovi Janu Krafkovi navrhl, aby začal ve Strmilově hudbu vyučovat. Pan Krafka v zásadě souhlasil a o této možnosti začal uvažovat. Bylo to v době, kdy soukromá výuka hudby nepřicházela vůbec v úvahu a jedinou schůdnou cestou byla výuka pod některou státní hudební školou. Když jsme však zjišťovali jaký plat na těchto školách mají učitelé, byli jsme velmi překvapeni. Platy učitelů hudby v našich

podmínkách byly totiž velmi nízké a pro živitele rodiny nedostatečné. Od myšlenky zajišťovat v našem městečku výuku hudby jsme proto museli ustoupit a výchově mladých muzikantů se ve větším rozsahu ve Strmilově řadu let nikdo nevěnoval.

V období koncem čtyřicátých a začátkem padesátých let jsme se postupně všichni členové strmilovské Mladé party začali zúčastňovat vojenské prezenční služby. Nejprve ti starší a nakonec i my nejmladší. Když byl náš ročník, ve kterém byl Vlasta Holec, Zdeněk Krafka a já u odvodu, po celý den nás doprovázela hudba. Během cesty do Jindřichova Hradce a zpět jsme se střídali při hraní na piánovou harmoniku, v restauraci Na Střelnici pro nás hrála menší hudební skupina, složená z členů vojenské posádkové hudby, ve které účinkoval i Milda Nořinský a ve Strmilově nás vítala strmilovská kapela. Ta nám potom večer také hrála v hostinci U Klimešů. Na den svého odvodu mám také velmi hezkou osobní vzpomínku. Při pochůzkách po Strmilově jsem měl jako rekrut velmi milou dámskou společnost. Doprovázela mě totiž roztomilá, asi pět roků stará holčička, kapelníkova dcera Bohunka Krafková.

Byli jsme odvedeni a za několik týdnů jsem dostal předvolání, abych se "v pořádku a čist" dostavil v určeném termínu do kasáren v Trutnově. Bylo to právě v době, když do funkce ministra národní obrany nastoupil známý Dr. Čepička, který u nás zavedl mnoho novinek používaných v Sovětském svazu. Byly také zrušeny některé vojenské hudby včetně jindřichohradecké a výrazně snížen počet hudebníků ve stávajících vojenských kapelách. Z vojenských hudeb odcházeli muzikanti a nováčci včetně mne neměli možnost se tam dostat.

V Trutnově, kam jsem nastoupil, bylo sídlo protiletadlového dělostřeleckého pluku a žádná kapela zde nebyla. Poměrně mladý velitel a jeho zástupce však měli hudbu rádi a rozhodli, že se zde vytvoří taneční orchestr. Zjišťovalo se, kdo z nás umí hrát na nějaký hudební nástroj a všichni muzikanti dostali dovolenou, aby si mohli své instrumenty dovézt. Já jsem si ze Strmilova dovezl saxofon a klarinet a v novém orchestru mi byla svěřena funkce prvního saxofonisty. Většina těch, kteří se do kapely přihlásili, byli poměrně dobří muzikanti a nový taneční orchestr, který zde vznikl, měl poměrně dobrou úroveň.

Když skončilo období základního výcviku, poslali mě do spojařského kursu do Pardubic. Tam jsem se ještě nestačil ani rozkoukat, když pro mne přijela skupina vojáků z Trutnova a odvezli mě zpět. V Trutnově si mě předvolal velitel pluku a sdělil mi, že zde musím zůstat, protože místo mne nemají v kapele náhradu. Byl ke mně velmi slušný, což na vojně nebylo obvyklé a ke konci našeho rozhovoru mi dokonce nabídl, že když budu něco potřebovat, mohu za ním přijít a on se bude snažit mi vyhovět.

Náš taneční orchestr se potom zúčastňoval kulturního dění nejen v kasárnách, ale také v městě Trutnově a jeho okolí. Jako vojáci jsme samozřejmě hráli bezplatně, ale přesto byla pro nás hudební činnost výhodná. V prostředí kasáren, kde jsme byli zavěni kromě nedělní vycházky vždy celý týden, byla hudba pro nás příjemným odreagováním. Při vystupování jsme se dostali do styku i s dalšími mladými lidmi, mezi kterými byla i děvčata a mnohem méně času jsme strávili na cvičišti a při vykonávání dalších vojenských povinností. Když jsme někde večer hráli, služba nás druhý den ráno nechávala déle spát.

Kasárna protiletadlového dělostřeleckého pluku v Trutnově byla kromě krátkého pobytu v Pardubicích mým jediným vojenským působištěm. Ke konci pobytu na vojně jsem byl ještě nějaký čas ve vojenské nemocnici v Josefově a odtud jsem šel do civilu. Po příjezdu do Strmilova jsem se jako muzikant zase ihned zapojil do kapely, kde na mne čekali moji kamarádi a přátelé.

V padesátých letech probíhala u nás tak zvaná kolektivizace v zemědělství, která znamenala likvidaci všech soukromých zemědělců a vytvoření jednotných zemědělských družstev a státních statků. Při prosazování tohoto záměru bylo použito všech dostupných prostředků a na soukromé zemědělce byl vytvářen všestranný tlak, aby se do tohoto procesu zapojili. Počet těch, kteří se mu odmítali podřídit se postupně snižoval a nakonec mu kromě zcela ojedinělých případů podlehli všichni zemědělci. Snad jediným, kdo ve Strmilově stále odolával všem nátlakům, snažil se plnit vysoké státní dodávky a při tom veškeré manuální práce bez jakékoliv mechanizace prováděl sám, za pomoci své manželky a ještě mladé dcery, byl známý hudebník František Bína. Jeho přátelé o něm říkali: "Ten Bína se udrží!" A měli pravdu. Pan Bína, který pocházel z chudé rodiny, si možnosti samostatně hospodařit velmi vážil a přihlásku do JZD odmítl podepsat. Své názory nezměnil ani v tom případě, když jako odborník v chovu prasat dostával od některých zemědělských organizací nabídky, aby v nich pracoval. Velké fyzické i psychické zatížení však na něho stále více působilo. V jeho chování byla viditelná únava, projevovaly se nemoci, opouštěla ho jeho dříve velmi veselá nálada a snižoval se i jeho zájem o muziku, ve které vynikal. Ještě si občas zahrál v dechovce a v Číhalově kapele a potom se rozhodl hudby úplně nechat. Jistě to pro něho nebylo lehké, ale byl k tomu přinucen.

Až do doby, než jsme mu zahráli na jeho poslední cestě, využíval všechny možnosti, jak by si s námi, svými starými přáteli alespoň popovídal. Pokaždé, když jsem ho potkal se na chvíli zastavil, vzpomínal, jak dobře nám to hrávalo a připomínal mi, že jsme oba měli na své nástroje podobný tón. Jeho známý povzbuzující výrok: "Neboj se nic, Paulát, hrát to bude!" mi po jeho odchodu dlouho v kapele chyběl.

Ing. Mojmír Paulát

Navštívili jsme rodiště Madeleine Albrightové

Když přišlo pozvání na zájezd do Letohradu spojený s vyjížděkou vláčkem s parní lokomotivou údolím Tiché Orlice, neváhal jsem ani okamžik a poslal jsem přihlášku obratem pošty. V Letohradě jsme prožili s rodinou 15 let života. Byl to můj první sbor po absolvování evangelické teologické fakulty. Musím přiznat, že to byla moje "první láska", na níž se nedá zapomenout. Až do dne odjezdu nás ovšem znepokojovala pochybnost, bude-li pro tak dalekou cestu dost zájemců. Mysleli jsme si, že na nějaký neznámý Letohrad nebude nikdo zvídavý. Byli jsme však mile překvapeni, že autobus byl nakonec plně obsazený. A že ve čtyři hodiny ráno se ve Strmilově sešlo dokonce celkem dvanáct účastníků.

Před osmou hodinou jsme zastavili na letohradském náměstí, po obou stranách lemovaném podloubími, fasády domů vesměs opravené světlou novotou. Rovněž zámek v levém rohu náměstí je obnoven spolu se záměckým kostelem. Patřil původně pánům z rodu rytířů Žampachů z Potštejna. Na sklonku 17. století byl přestavěn do dnešní podoby Norbertem Leopoldem Libštejnským z Kolovrat. Projdeme do záměckého nádvoří kolem rodného domku spisovatele Petra Jilemnického - dnes je v něm umístěno muzeum - a nahlédneme do záměckého parku s krásnou kašnou. V jarním období v něm kvete řada rododendronů různých barev. Vracíme se oklikou opět k náměstí a zastavujeme se na chvíli u hrobu Františka Ladislava Heka, hlavního hrdiny Jiráskova románu "F.L. Věk", který v Letohradě dožil svůj život u své dcery. Tehdy se ovšem Letohrad jmenoval ještě, a vlastně až do roku 1950, Kyšperk. Česky bychom řekli: Supí Hora. Ještě letmý pohled na krásné náměstí a pokračujeme cestou k nádraží. Před nádražím odbočujeme směrem na Šedivec, kde nám jedna firma bude předvádět své výrobky.

Ta křížovatka před nádražím mě obzvláště zajímá. Jsem zvědav, jak pokročila stavba nové evangelické modlitebny. Za mých časů jsme se totiž shromažďovali k bohoslužbám po léta v kreslárně základní školy, pak ve staré tiskárně a konečně se po úpravách našeho bytu po našem odchodu do Jindřichova Hradce podařilo získat prostor pro shromažďování příhodnější a důstojnější. Ten však již dnes potřebám sboru nedostačuje. Při pohledu na hrubou stavbu nové modlitebny vzpomínám, jak jsme před rokem koncem dubna stáli na tomto místě při položení základního kamene. Tehdy jsme v celé církvi vzpomínali 540. výročí počátku Jednoty Bratrské. Letohrad byl tentokrát zvolen zvláště proto, že slavnost měla být spojena s položením základního kamene nové modlitebny. Mám tu vzácnou chvíli živě před očima. Je tu představitel evangelické církve a předseda Ekumenické rady církví Pavel Smetana s kladivkem v ruce. Ale je tu s námi i královéhradecký biskup

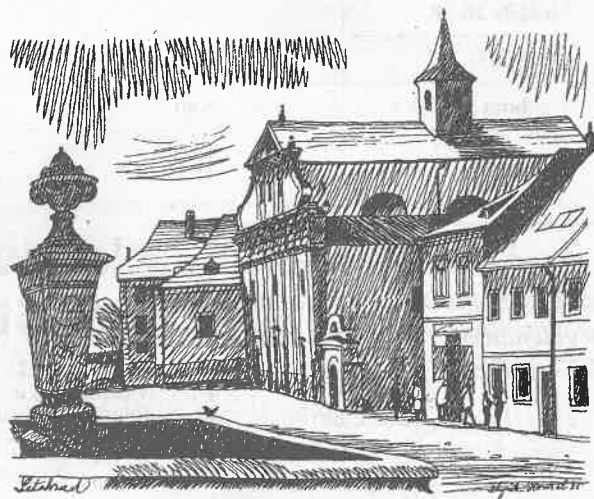
Karel Otčenášek a plzeňský biskup František Radkovský. A kdo že přinesl onen kýžený základní kámen? Snad místní evangelický farář Pavel Ruml? Nikoli. Přinesl jej místní katolický farář, který s sebou přivedl dvě sudičky v bílých plachtách. Položil jej na staveniště a sudičky přály stavbě Boží požehnání. Nemluví ani o tom, že na slavnosti v Kulturním domě pronesl jeden z hlavních referátů o Jednotě Bratrské katolický Historik Fr. J. Holeček OFM a že shromáždění pozdravil z katolické strany J. Lux a J. Sokol. To vše mi prošlo hlavou, když jsem spatřil onu novostavbu.

Cesta vláčkem se starou parní lokomotivou podél Tiché Orlice byla pro mne osobně příliš krátká. Dokonce vláček nezastavil ani v příští stanici ve Verměřovicích, kde na škole učival již zmíněný Petr Jilemnický. Mašinka jen krátce několikrát furiantsky zapískla a pak ještě několikrát cestou do Jablonného. Tam jsme se prošli starobylým náměstím, kde se ještě zachovalo několik dřevěných domů s podloubím. Jeden dokonce uváděli do původního stavu. Zasehl jsem se také podívat ke škole, kde jsme mívali kdysi bohoslužby a biblické hodiny. Kdyby byl vláček jel s námi ještě pár stanic dál k polským hranicím, dojeli bychom do Dolní Lipky a pak motoráčkem do Králík a do Červené Vody, kam jsem jezdil - snad stejnou mašinkou? - celých pět let kázat a učit. Byli bychom mohli zahlédnout Suchý Vrch a možná i Králícký Sněžník, jímž končí Orlické Hory a začínají Jeseníky a kde, jak známi, pramení řeka Morava. Kdyby si byl pan strojvedoucí vybral trasu opačným směrem na Hradec Králové, mohli bychom projet Žamberkem, Liticemi - tam pod Litickým hradem teče Divoká Orlice - a byli bychom na někdejší panství husitského krále Jiřího z Poděbrad a přiblížili bychom se Kunvaldu. A pak by přišel Potštejn, dějiště Jiráskovy povídky "Poklad", a ještě dál Vamberk a Doudleby, kam jsem zajížděl řadu let za dětmi. Snad mě všude vozila právě ta naše mašinka, která tak hezky pískala a kterou jsme my tehdy slýchali pod okny celých patnáct let pískat ve dne i v noci.

S novým šoférem jsme se pak vraceli domů. Přejeli jsme Tichou Orlicí. Podzim se hlásil zatím ojedinělými zlatavými stromy. Projíždíme pod zříceninami hradu Lanšperk, Ústím nad Orlicí, mihne se na chvíli zámek v Litomyšli, silueta věže v Poličce a vzpomínáme na oba naše velikány Bedřicha Smetanu a Bohuslava Martinů. Projíždíme Hlinskem a už jsme v Havlíčkově Brodě. Domů máme

ještě dobrých sedmdesát kilometrů. Nemohu nevzpomenout, jak jsem odsud se svým přítelem utíkal koncem války z totálního nasazení. Došli jsme tehdy pěšky až do Horní Cerekve.

Třetího den po našem návratu domů se v nedělních televizních novinách najednou

objevil starosta Letohradu - znám ho již léta, byl jeden čas také kurátorem letohradského sboru - jak odhaluje pamětní desku otci Madeleine Albrightové - Korbelovi, který spolupracoval za války s prezidentem E. Benešem v jeho londýnském exilu. A v novinách se záhy objevuje zpráva o letohradském evangelickém faráři Pavlu Rumlovi, který byl synodním seniorem Pavlem Smetanou a arcibiskupem Miroslavem Vlkem vyslán do služby kaplana Armády České republiky, aby byl k dispozici vojákům čtvrté brigády rychlého nasazení v Havlíčkově Brodě. Mám za to, že obě tyto zprávy související s Letohradem jsou hodny zaznamenání. Zbyněk Honzál

My především se radujeme, že jsi Ty

Může být větší tajemství, než to, jak vznikl svět a všechno kolem něho? To asi nelze jinak pochopit, než že to dílo Jeho.

A proto na Něho se máme spoléhat a vzdávat Mu čest - své tělo, duši Jemu dát, neb vše, co stvořil, pro nás jest.

Ó Pane, plný síly, dobroty jsi nenechal nás zlému napospas! My především se radujeme, že jsi Ty, že můžeme slyšet Tvůj hlas.

Co všechny radosti a rozkoše, jež svět nám může dát, jsou proti tomu, že jsi Ty, že Tebe smíme milovat a znát.

Petr Jankovský

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH		
	Katolický kostel	Evangelický kostel
pátek 24.12.	23.00	22.00
sobota 25.12.	8.00 (pěvecký sbor Strmilov)	10.00 (pěvecký sbor Strmilov)
neděle 26.12.	8.00	10.00
pátek 31.12.	17.00	
sobota 1.1.	8.00	10.00
neděle 2.1.	8.00	10.00 (s kázáním pro děti)

*Děkujeme všem zákazníkům
za přízeň, kterou nám věnovali
v uplynulém roce a těšíme se na
další spolupráci v příštích letech.*

*Veselé Vánoce, hodně zdraví a
pohody v novém tisíciletí
Vám přeje*

Potravinář Olga

Plesová sezóna ve Strmilově

- V sobotu 12. února 2000 od 20.00 se v Kulturním domě ve Strmilově koná ples Sdružení rodičů při ZŠ Strmilov. Nebude chybět ani tradiční předtančení žáků IX. ročníku.
- V sobotu 4. března 2000 od 20.00 se v Kulturním domě ve Strmilově koná maškarní ples. Na všechny čarodějnice i loupežníky se těší pořadatelé!

Všem nově narozeným přejeme
krásné prožití prvních Vánoc
a vše dobré do celého života

Jiří Vondruš
Zahradnická ulice
Veronika Kučerová
Martinkova ulice
Tereza Rajsá
Malý Jeníkov
Jiří Fikr
Česká Olešná

Sbor českobratrské církve
evangelické si Vás dovoluje pozvat
na vánoční divadelní představení,
jež nese název

VĚŽ

Bude provedeno dvakrát a to 24.12. v 10.00
hod v evangelickém kostele v Zahradkách
a 25.12. v 16.00 hod. v evangelickém kostele
ve Strmilově.

Děti a mládež ze Strmilova i okolí vám
zahrají známý příběh o stavbě babylónské
věže a zmatení jazyků. Je to však především
příběh o lidské pýše, která vede k rozdělení
a zlobě. Umělecká licence dovoluje hru
zakończit až u betlémských jeslí, kde může
být spojeno i to, co je podle lidského rozumu
nespojitelné. Všichni jste srdečně zváni.

PING-PONG

V pondělí 27. prosince od 8.00
se v ZŠ ve Strmilově koná školní
turnaj ve stolním tenise.

Přijďte se protáhnout
- třeba i něco vyhrajete!

otvírací doba o Vánocích	Jednota	V-Markt	OLGA	Pekárna
24.12. pátek	6.30 - 11	6.30 - 11	6.30 - 11	-----
25.12. sobota	-----	-----	-----	-----
26.12. neděle	-----	-----	-----	-----
27.12. pondělí	6 - 17.30	6.30 - 17	7 - 16	7 - 10
28.12. úterý	6 - 17.30	6.30 - 17	7 - 16	7 - 10
29.12. středa	6 - 17.30	6.30 - 17	7 - 16	7 - 10
30.12. čtvrtek	6 - 18	6.30 - 17	7 - 18	7 - 10
31.12. pátek	6 - 18	6.30 - 14	7 - 13	7 - 10
1.1. sobota	-----	-----	-----	-----
2.1. neděle	-----	-----	-----	-----
3.1. pondělí	6 - 17.30	6.30 - 17	7 - 16	7 - 10

*v oblasti prodeje nemovitostí, pronájmu bytu,
nebytových prostor*

Váš partner

realitní kancelář

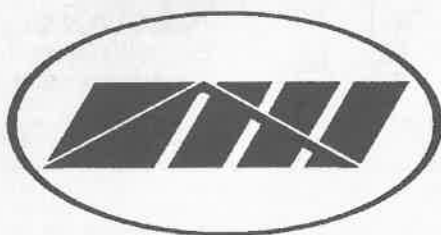
EKONOMSERVIS

Člen Asociace realitních kanceláří Čech, Moravy a Slezska

Sibiřská 390/III., 377 01 Jindřichův Hradec

tel. 0331/321032

www.reales.cz

Ing. B. Houska - EKONOMSERVIS
- realitní kancelář

Sibiřská 390/III., 377 01 Jindřichův Hradec

Tel.: 0331/321032, <http://www.reales.cz>

NABÍZÍME K PRODEJI:

- Pozemek ve Strmilově, 1.133 m², oplocený, vzhledově upravený. Ukončen projekt domku (trvalé bydlení i rekreace), vyřízené stavební povolení. Studna kolaudována 11/98, přípojka elektřiny a telefonu u pozemku. Cena k jednání: 220,- Kč/m² včetně projektu
- BOŘETÍN
- malý domek s předzahrádkou, resp. rekreační chalupa s byt. jednotkou 1+1 (50 m²), studna+veř. vodovod, suchý záchod, vytápění lokální
Cena k jednání: 225.000,- Kč
- STRMILOVSKO
- dvojdoměk na okraji obce, 2x byt. jednotka 4+1, studna, jímka, ÚT na TP. Bližší informace p. Mátl
- NOVÁ OLEŠNÁ
- bývalý dvouřadý statek k rekonstrukci, zast. pl. 922 m² včetně dvora, zahrada 1884 m² - cizího vlastníka možno řešit.
Cena k jednání: 150.000,- Kč
- STRMILOV - bývalá zem. usedlost s uzavřeným dvorem, 4 místnosti, WC, garáž, dílna. Studna+veř. vodovod, jímka+veř. kanalizace, vytápění lokální+elektrické přímotopy.
Cena k jednání: 450.000,- Kč
- PALUPÍN - rekreační chalupa s navazujícím pozemkem 2.625 m², studna+veř. řad v obci, jímka. 3 místnosti, soc. zař., stodola
Cena k jednání 590.000,- Kč - dohoda možná

Ohlédnutí za úrodou

Konec roku bývá dobou k bilancování. V současné době, kdy je již z polí sklizeno, bilancujeme a hodnotíme uplynulou sezónu i my.

Zemědělské družstvo ve Strmilově hospodaří na celkové výměře 1.537 ha. Orné půdy obhospodařujeme 920 ha. Na této půdě bylo pěstováno 90 ha ječmene ozimého, 123 ha ječmene jarního, 93 ha žita, 97 ha pšenice ozimé, 121 ha pšenice jarní, 115 ha řepky ozimé a 35 ha ovsu. Zaseli jsme také 64 ha senážních ovsů, 90 ha kukuřice, 26 ha hrachu, 1 ha mrkve a zasázeli 17 ha brambor. Na zbylé výměře orné půdy byl pěstován jetel.

Uplynulý rok byl příznivý k pěstování obilovin. Včas a kvalitně se nám podařilo založit porosty obilovin a počasí nám přálo i při jejich sklizni. A tak i přes poměrně nízkou úroveň hnojení bylo dosaženo slušných výnosů. U ječmenů ozimých jsme dosáhli průměrného výnosu 4,16 t/ha, u ječmene jarního 4,00 t/ha, u žita 3,41 t, u pšenice ozimé 4,52 t, u pšenice jarní 4,67 t a ovsy "dávaly" 4,03 t/ha.

Řepky ozimé dosáhly výnosu 2,59 t/ha a hrách 1,8 t/ha. Povedla se nám i silážní kukuřice. Z ha dávala průměrně 41 tun a to při velmi slušné vyzrállosti palic.

Trochu zklamání jsme byli z výsledků u brambor, kde se nám nepovedlo chemické ošetření plevelů a výsledkem byly nízké výnosy. U průmyslových brambor 26 t/ha a u konzumních brambor pouze 22 t.

Zato se vydařila mrkev, kde jsme z 1 ha sklídili 40 tun mrkve, a to o velice slušné kvalitě.

Obilí, konzumní brambory a mrkev prodáváme v současné době v areálu ZD a každého, kdo si přijde koupit naše produkty, rádi uvítá-

OMLUVA

Omlouváme se za špatný údaj o začátku zimního času v minulém čísle SN. Informace byla převzata z denního tisku.

redakce

Motto:

Muž u večere: Až přijdou hosti, řeknu jim senzáční vtíp.

Žena sa ptá: Mám potom poslat z pokoje děti nebo soudruhy?

Několik následujících anekdot je vybráno ze zásob opravdu dost starých, ale i takové se na internetu najdou. Věřím, že si je s radostí přečte nejen 80% procent národa, kteří jsou rádi, že "čo bolo, to bolo..." a už je to pryč, ale snad i někdo z těch 20%, kteří by v případných volbách volili komunistickou stranu. Ještě technická poznámka - na internetu čeština i slovenština prolínají, proto jsem se ani v následujících anekdotách nesnažil překládat.

Africký student se vrací po studiích z Československa. Na letišti se ho novináři ptají, jak se mu u nás líbilo. Odpovídá lámanou češtinou

Těžkoslovensko je lihovědemagogický stát se šokalistickým zřízením, šízený Komickou stranou a výstředním výborem v čele s genitálním nájemníkem Mustafem Rusákem. Nejvíce se mi líbilo to pětileté hospodářské flámování. Letos se očekává v Těžkoslovensku zvýšení cestovního ruchu. Je zde totiž sedm divů světa.

- 1) Každý má práci, není nezaměstnanost.
- 2) Přesto, že má každý práci, nikdo nic nedělá.
- 3) Přesto, že nikdo nic nedělá, plán se plní.
- 4) Přesto, že se plán plní, nikde nic není.
- 5) Přesto, že nikde nic není, dá se všechno sehnat.
- 6) Přesto, že se dá všechno sehnat, všude se krade.
- 7) Přesto, že se všude krade, nikde nic nechybí.

Proto se mi v Těžkoslovensku velice líbilo a přeji dobré procitnutí po posledním pětiletém hospodářském flámování.

Jano Hora, technický pracovník, bytom Jaskynia pod Kopcom

Vedenie podniku
do rúk s. riaditeľa

Vec: Žiadosť o zvýšenie platu o 4 Kčs mesačne

Vazený súdruh riaditeľ!

Mam veľmi solídny plat 2.000 Kčs mesačne čistého. Napriek tomu prosím o zvýšenie, resp. o prídanie 4 Kčs mesačne. Tak by môj plat činil 2.004 Kčs čistého. Svoju žiadosť odôvodňujem nasledovne: Mam dve deti a manželku, ktorá nepracuje. Bývame v jaskyni, nábytok nemáme. Mydlo nekupujeme, prášky na pranie tiež nie, pretože sa umývame a perieme v potôčku s mäkkou vodou. Za vodu a elektrický prúd neplatíme, pretože ani vodovod, ani elektrický prúd v jaskyni nie. Obuv a odev nepotrebujeme, odievame sa do kože z lesnej zveri a zhoto-vujeme si ho sami. Do ROH nemôžem vstúpiť, lebo mi už na príspevky nezostáva. Nikam nechodíme ani nejazdíme. Naš mesačný rozpočet vyzerá takto:

Strava: rano: 2 žemle, voda z potôčika - 0,90 Kčs
desiata: 2 žemle, voda z potôčika - 0,90 Kčs
obed: polievka v automate - 1,50 Kčs, guláš - 5,50 Kčs
olovrant: 2 žemle, voda z potôčika - 0,90 Kčs
večera: polievka v automate - 1,50 Kčs, guláš - 5,50 Kčs
spolu za deň 16,70 Kčs
na 4 osoby je to denne (4 x) 66,80 Kčs
za mesiac to činí (30 x 66,80) 2004,00 Kčs

V mesiaci, ktorý má 31 dní sa jeden deň postíme a v mesiaci, ktorý má menej dní ako 30 ušetrenú časťku venujeme na fond solidarity, na pomoc rozvojovým krajinám, na pomoc priateľom a nezamestnaným v kapitalistických štátoch.

Verím, že mojej žiadosti vyhovieť, za čo vopred ďakujem.

Češť práci

Jano Hora, v.r.

Rusko. Ivan si kúpi auto, príjede domů, zaparkuje...Ráno kouká z okna - auto nikde. Jde to ohlásit na milici. Milicionář ho vyslechne a říká:

"Tak se podívejte tady nad dveře...co vidíte?"

Zveme Vás na koncerty vážné hudby v Jindřichově Hradci

- **24. 12. 23.00 hod.**
proboštský kostel
Nanebevzetí Panny Marie
Jindřichohradecký symfonický orchestr
(J.E. Krypta - Česká pastorální mše)
- **26. 12. 16.00 hod.**
kaple sv. Máří Magdaleny
hudební sdružení
KOMODO a YMCA - Jakoubek
- **2. 1. 15.00 hod.**
proboštský kostel
Nanebevzetí Panny Marie
Jindřichohradecký symfonický orchestr

Vy všichni, kteří jste v létě 1999 byli s YMCA na Klokotech či Bítovce, jste srdečně zváni k velkému potáborovému setkání, které proběhne 30.12.1999 v 15.00 hod na evangelické farnosti. Kromě setkání s těmi, které jste možná půl roku neviděli, vás čeká bojová hra po Strmilově - nezapomeňte na vhodné oblečení. Těšíme se na vás.

Jarda a Lenka Pecharovi

Ivan: "No... obraz V.I. Lenina."

Milicionář: "No a co je to na tom obraze? Podívejte se pořádně!"

Ivan: "V.I.Lenin, obklopen svými nejlepšími přáteli."

Milicionář: "No, a co vidíte ještě? Co drží Lenin v ruce?"

Ivan: "Čepici..."

Milicionář: "No, tak to vidíte. V.I.Lenin, obklopen svými nejlepšími přáteli a drží si svou čepici v ruce... A vy si necháte stát auto na ulici!"

Americká vládní delegace jede po Sibíři a vidí stařešinu, jak kulhá k blízké vesnici, na jedné noze starý galoš, druhou nohu zařezanou hadry. I ptají se stařečka:

"Čto s vami slučilo, děduška? Vy potěrl botinku?"

"Něť něť", krouť hlavou dědeček, "ja našjol botinku!"

Největší muž v dějinách

"Děti," povídá učitelka, "kdo mi odpoví správně na otázku, kdo byl největší muž v dějinách lidstva, dostane ode mne čokoládu".

Přihlásí se Pepíček: "Prosím, to byl Vladimír Iljič Lenin".

"Výborně," povídá učitelka, "ty se zlepšuješ Pepíčku, pojď si pro čokoládu!"

Pepíček odchází s čokoládou ze stupínku a mumlává si: "Promiň Rámbo, ale obchod je obchod..."

Sejdou se prezident Bush, Gorbačov a Husák a povídají si, jak na tom jsou.

Bush říká: "My, když začnem stavět jeden den letiště, tak večer už na něm přistane první letadlo."

Gorbačov na to: "My, když začnem stavět koleje přes celou Sibíř, tak večer na nich vyjede první vlak."

Načež Husák povídá: "My, když začnem jeden den stavět pivovar, tak už v deset dopoledne jsou všichni na mraky."
